

גנזך יד למורשת חיים הזז	
1.1	סימן
1:11	תיק

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

תרשוני, רבותי, ואקדים דברים אחדים לדברי חברי שיבואו אחר=כך. לא באתי לגלות לכם גדולות ונצורות אלא לומר דברים הידועים.

כידוע עומדת הספרות על האדם. המציאות וכל מה שיש בה; עיקרים, מגמות, תקוות, דפוסי חיים, מעשי הדור וכל השאר מהם, ~~מחבטת~~ מחבטת בספרות על=ידי גיבור הרומן והסיפור.

כיוצא בזה תולדות הימים מוצאים את ביטויים באישים. בייחוד תקופות גדולות, כגון תקופת התחייה, המהפיכות לדורותיה, גותמות לאישים, אנשי מופת דגולים, שיבואו.

הדור העברי שקדם לנו, שהיה דור גדול, נחגבש בשורה גדולה של אישים מופלאים, החל מהרצל וכלה ~~בבינע~~ בעלייה השנייה. בכלל זה הסופרים העבריים ובראשם ח. נ. ביאליק. מכולם הוא המשורר האהוב ביותר על העם. על כל כשרונו עוד היה אדם השלם, ולא סתר מעולם המשורר שבו את האדם שבו. שירתו, מאמריו, יגיעו כחינוך הדור, עבודתו הציבורית, דבריו שבעל=פה, כולם מהווים הם שלימות, אישית וכללית, כאחת. לא אחזור על כל מידות שהיו בו, אלא על מידת הענווה בלבד. מעולם לא תבע כבודו, ולא פעם אחת בלבד מחל על כבודו, וכל מה שעשה לא עשה אלא לטובת העם ולבניינה של הספרות העברית. זכורים דברים שכתב לרעייתו: "הכל רואים אותי כאיש המעלה ואני ולבי יודעים עד=היכן עלוב אני!!" זה היה ביאליק, גדול=הדור וזה חותמו על הדור כולו. שונים המעשים הנעשים עכשיו לנגד עינינו.

עכשיו, יש מהם, מרבית המדינה שחללים בנצח צמם וחובעים כבוד בפה, מרעישים המדינה בשביל שיוסיפו להם ~~גדולה~~ גדולה על גדולתם. ומה יאמר העם? מה מידות ילמד העם מן אלו? הרי מה שנאה לראשי העם שבעתיים נאה להמון העם. איני יודע מה היה אומר ביאליק על מצבנו עכשיו, על הפילוגים והמחלוקת הבטלה שבתוכנו, שמא היה כותב מין "תחזקנה" שהוא מעורב ב"על לבכם ששם". וודאי היה תובע מאתנו חשבון=הנפש, קצת כובד=ראש, טוהר המידות ואחרייות לעתיד העם.

גנוז הוז
1:11